

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/136/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115205378
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115205378.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, so sídlom Bratislava, Nám. M. Benku 9 - C1 proti žalovanému F. E., štátnemu občanovi N. republiky, bytom P. republika, G., X. XXX/X o zaplatenie 70,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 16C/142/2015-32 zo dňa 15. decembra 2015, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.
- II. Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 70,70 eur a náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur a titulom trov právneho zastúpenia 12 eur. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatňovanú sumu, a to v zmysle tam citovaných ustanovení zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, keď žalovaný cestoval na linke MHD prevádzkovanvej žalobcom bez cestovného lístka a preto je povinný zaplatiť žalobcovi cestovné vo výške 0,70 eur a sankčnú úhradu vo výške 70 eur. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 2 O.s.p. Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky. Žalobcovi by inak patrila náhrada trov za 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok a za trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci / príprava a prevzatie zastúpenia a podanie žaloby na súd/ po 16,60 eur za úkon + 2x 8,04 eur paušál a 20% DPH v sume 10 eur. Z takýchto trov právneho zastúpenia súd priznal žalobcovi náhradu vo výške 20%, v sume 12 eur a spolu s náhradou za zaplatený súdny poplatok 16,50 eur, mu tak priznal náhradu trov konania 28,50 eur. Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a), c), § 18 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 89,96 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom a DPH 20 % v celkovej výške 20,26 eur. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže v danom prípade došlo k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatnených v návrhu na začatie konania. Považoval za nepochybné,

že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj dôvodovú správu k novele Občianskeho súdneho poriadku a zákon č. 384/2008 Z.z., účinný od 15.10.2008. Mal za to, že v rámci rozhodovacej činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. primeraná len v situácii, kedy suma náhrady trov konania viacnásobne prevyšuje sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však v danej veci splnené nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny, a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.. Vychádzajúc z uvedeného mal zároveň za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho plynie záver, že účastníkom konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania, a priznať žalobcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukázal na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou žalobcu, v dôsledku čoho nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Okrem uvedeného samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Na podporu svojej argumentácie spomenul uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/271/2009, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že žalobca, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu /okrem vlastne účelne vynaložených trov i/ trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Na záver zdôraznil, že rozsah zníženia náhrady trov v danom prípade odporuje dobrým mravom a považoval za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané, aby žalovaný neznášal trovy procesne úspešného žalobcu, ktoré mu vznikli, vrátane trov právneho zastúpenia, v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p..

3. Žalovaný sa k odvolaniu podanému žalobcom písomne nevyjadril.

4. Po podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodoval. Napriek zmene právnej úpravy odvolací súd posudzoval rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pretože ustanovenia § 200ea a § 150 ods. 2 O.s.p. podľa ktorých súd prvej inštancie rozhodoval o náhrade trov konania nemá svoj ekvivalent v novej úprave civilného sporového konania.

5. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Odvolaním žalobcu bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie iba vo výroku o náhrade trov konania žalobcu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti sa stal právoplatným a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je nedotknutý /§ 367 ods. 3 CSP/.

7. Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

8. Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

9. Citované ustanovenie umožňovalo súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., z ktorého pre súd takáto možnosť vyplýva iba vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. bola zákonom viazaná výlučne na splnenie dvoch podmienok. Prvou bola skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nebolo potrebné, ako sa mylne domnieva žalobca, skúmať pomery účastníkov konania.

10. Právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 150 ods. 2 bola do Občianskeho súdneho poriadku doplnená na základe zákona č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008 v nadväznosti na prijatie Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Zákonodarca v predmetnom ustanovení v súlade s európskymi štandardmi vytvoril pre súd možnosť znížiť trovy, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach totiž má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Z dôvodovej správy k príslušnej novele Občianskeho súdneho poriadku síce vyplývalo, že uplatnenie moderačného práva súdu v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 prichádza do úvahy predovšetkým v prípadoch, kedy trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čo však neplatí absolútne, na druhej strane treba zdôrazniť, že znenie predmetného ustanovenia umožňovalo súdu trovy konania nielen znížiť, ale z obdobných dôvodov aj nepriznať.

11. V danej veci bola predmetom konania pohľadávka žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 70,70 eur. Išlo teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1.000,- eur a zároveň nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p.. Tým bola splnená jedna z dvoch podmienok pre využitie moderačného práva súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.. Žalobca, ktorý bol v merite úspešný a ktorému podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov konania, si uplatnil k náhrade trovy konania v celkovej výške 106,46 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavoval sumu 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia sumu 89,96 eur, ktoré trovy konania tak predstavovali viac ako dvojnásobok uplatnenej istiny. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel v zhode so súdom prvej inštancie k rovnakému záveru, že výška náhrady trov konania pôvodne uplatnená žalobcom nebola primeraná uplatnenej istine, čím zároveň došlo k splneniu druhej podmienky v záujme jej zníženia.

12. Odvolací súd nespochybňuje, že zabezpečenie vykonávania úkonov právnych služieb spojených zo zastupovaním účastníka v občianskom súdnom konaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť, zároveň je mu však z úradnej činnosti známe, že žalobca vedie veľký počet sporov rovnakého charakteru, predmetom ktorých je nárok na zaplatenie cestovného a úhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka, pričom ide o spory, ktoré z uvedeného dôvodu nemožno označiť za skutkovo, právne a časovo náročné. Z obsahu spisu je zrejmé, že návrh na začatie konania v danej veci je takmer identický s návrhmi, ktorými už žalobca inicioval početné konania, kedy zakaždým dochádza k zmene vyplnených údajov o prípade a cestujúcim z priloženého hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, vyhotovenom revízorom žalobcu, pričom vykonanie ďalšieho úkonu, resp. vyvinutie ďalšej činnosti zo strany právneho zástupcu, súvisiacej s účelným uplatňovaním práva proti druhému účastníkovi, preukázané nebolo.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zastáva názor, že žalobcovi priznaná náhrada trov konania v celkovej výške 28,50 eur je primeraná výške uplatnenej istiny, v dôsledku čoho je v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p..

14. Vzhľadom k skutočnosti, že pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania boli v danom prípade splnené všetky zákonné predpoklady, pričom miera zníženia náhrady trov konania žalobcu sa odvolaciemu súdu nejaví ako neprimeraná a stotožňuje sa s ňou, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).